

KÁLVINISTA SZEMLE

A SZLOVÁKIAI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ
HIVATALOS LAPJA

LXXXI. évfolyam

4. szám

Komárom, 2010. április

Ára 35 cent

VAN-E HÚSVÉTI HITED?

Egyszerűnek tűnő kérdés ez, de hogy milyen feleletet adsz rá, az a holnapod békéjét vagy nyugtalanságát, örök halált vagy az örök élet reménységét, bizonyosságát hordozza magában. Jó, ha most elcsendesedsz, befelé fordulsz, megvizsgálod eddigi életed folyását, sikereidet, kudarcaidat, mit hogyan fogadtál, mit hogyan hordoztál el, mit hogyan dolgoztál fel abból, amit eddig megéltél, átéltél. Csak benső vizsgálatot tartva, nyugodtan, mindent egybevetve, nem sietve, nem a megszkott, mindennapjaidra jellemző rohanás közepette, nem felelőtlenül, hanem ahogy a szíved mondja, úgy kell erre a kérdésre feleletet adnod.

Mert e feltett kérdésre adott válasz mutatja meg, hol állsz, merre tartasz, mit várhatsz, mi a reménységed és mi vár rád, ha a szíved nem dobban többé vagy az hallgat el örökre, akit te nagyon szeretsz. Mert itt és most az erre a kérdésre adott őszinte válaszon múlik minden. Mert ha csak ebben a földi létben reménykedsz, minden embernél nyomorultabb vagy.

Van-e hited, mi a te reménységed, van-e, lesz-e üdvösséged és örök életed? Mert Isten mindent megtett érted, hogy ne legyen a te földi léted céltalan, értelmetlen és hiábavaló. Mert az idők teljességében elküldte az ő Fiát, benne megjelentette az üdvösséget minden ember számára, hogy aki hiszen őbenne, az el ne vesszen, hanem üdvössége legyen. Erre a Jézusra, szabadító Úr Krisztusra ráarkta a te bűnöd és az egész embervilág bűnét, hogy Istentől való – a bűnbeesésből fakadó – elszakadásunk megszűnjék. A bűn zsoldját Jézus megfizette, minket vérén megváltott és megigazított, hogy legyen bemenetelünk az üdvösség házába. Az igaznak bűnné kellett lennie, hogy Isten az ő igazságának eleget tegyen. Megbüntette helyettünk, halálra adta éretünk, hogy miénk legyen az ő mindenre elégséges kegyelme. Sírba tették, eltemették, hogy azután a hét első napjának reggelén kétségbeesett, félelmet hordozó asszonyi szívek fényes ruhába öltözött követektől kérdést vegyenek: „Mit kerestek a holtak között az élőket? Nincs itt, hanem feltámadt” (Lk 24,5b–6a). Pedig szorongva mentek, végtisztességet akartak tenni, holtat megkenni – gyötrő kérdéssel, hogy vajon a nagy követ, gyenge asszonyi létükre, hogyan fogják elhengeríteni. És minden megoldódott.

Mert, ahol Isten cselekszik, ott az ember csak álmélkodva és szorongva csodálkozik. S ilyenkor kell egy jó szó. A szorongás és a félelem görcsét fel kell oldani. Ti ne féljete! Nincs holttest, mert Jézus feltámadt, Jézus él! Meg lehetett fogni, arcul lehetett verni és köpdölni, ki lehetett gúnyolni, keresztre lehetett feszíteni, el lehetett temetni s a temetőkeretet katonákkal őriztetni, sírját lepecsételni, egy nagy követ odahengeríteni. De húsvét hajnalán a

(Folytatás a 2. oldalon)

Ugrás a semmibe

Dél-Kaliforniában van egy Catalina nevű sziget, mintegy 42 kilométerre a Newport Beach-i kikötőtől. Tegyük fel, hogy három ember áll a móló végén: az egyik alkoholista, a második egy átlagos amerikai, a harmadik meg egy nagyszerű ember, a város oszlopa.

Az alkoholista hirtelen a vízbe veti magát, s a mólótól másfél méterre ér a habok közé. A másik kettő utána kiált: „Mit csinálsz?” Emberünk vissza kiált a vízből: „Átugrom Catalinára!” A második azt mondja: „Majd nézz meg engem! Én nagyobb tudok ugrani!” Felkészül, nagyot ugrik, és a mólótól három méterre ér a vízbe. A szilárd erkölcsű, becsületes ember megvetően nevet vízbe esett társain. Visszamegy ötven méterre, nekifut, és a mólótól hat méterre esik a vízbe...

A parti őrség kihalássza mindhármat, és megkérdezi, mit kerestek a vízben. Kórusban felelik: „Catalinára próbálunk átugrani.” Az átlagember eldicsekszik vele, hogy legyőzte az alkoholistát, a kiválság pedig azzal kérkedik, hogy mindkettőjüknél jobb teljesítményt ért el. A parti őrség parancsnoka erre csak a fejét csóválhatná, azt kiáltva: „Őrültek! Mégy így is 42 kilométerre vagytok a céltól!”

Bár a modern ember jobbnak tartja magát másoknál (vagy legalább ugyanolyan jónak), még mindig messze van attól a céltól, amelyet Isten állított elénk. Senki sem tud átugrani Catalinára a mólóról, és senki sem tud a saját tettei révén a mennybe jutni, csakis Jézus Krisztus által. Ahogy Jézus maga mondja: „...senki sem mehet az Atyához, csakis én általam” (Jn 14,6b).

(Josh McDowell–Don Stewart)

Végh János

HAJNALI SÍR

*Hajnalban sír! Anyám ruhája fehér, mint a hó...,
villámlás, zúgás-dörgés s lent földrengés, ezernyi sátorlakó.*

*Üres a sír! A szikla legördült, s épült rá imaház...,
kinézete épp olyan, mint akit Adonáj felruház.*

*Hajnalban sír! Anyám, a temérdek szikla, mind meginog...,
ó jaj, megszólal másodszor a kakas a bábeli időtornyokon!*

*A kőszikla meghasadt! Anyám, a pásztorok ezt jól tudják...,
ó jaj, csak nézik a viharkakast s lent a Kereszt-Golgotát!*

*Üres a sír! Anyám kezében harmatos pünkösdi rózsza...,
a szikla-úton énekelve, Krisztusát követi Galileába.*

Az ÚR színe előtt

Úr Jézus, Te engedted megfeszíteni magad, hogy minden lelket magadhoz emelj. Tégy így velem is, hogy megszabadulva a földi kedvtelésektől és kívánságoktól, lélekben állandóan a mennyei dolgokkal foglalkozzam. Te légy az életem és reményem, aki a boldogság ege és menedék vagy, mégpedig a bűnösöknek és mindazoknak, akik bánatos és megterhelt szívűek. Add, hogy az igazságtalanság és kísértés idején Tebenned találjak menedéket. Különös szereteteddel segíts, és világítsd meg bensőmet mennyei kegyelmed fényével. Add, hogy minden cselekedetem találkozzék a Te szent akaratoddal. Segíts, hogy szívemben mindig megőrizzem szent ábrázatodat. **Ámen.**

Johann Tauler

Van-e húsvéti hited?

(Befejezés az 1. oldalról)

sír üres! Mert Istent nem győzheti le az ember. Az ember csak teremtmény, aki gyakran feladja, meghátrál, megtagad, elárul, beletörődik. De Isten nem hátrál meg, nem tagadhatja meg önmagát. Ő nem hagyja, hogy a keresztfá haláláig engedelmes Fiú enyészetet lásson. Húsvétkor Ő cselekszik. Amint egykoron a porból formált agyagot megelevenítette s élő lényé formálta, húsvétkor újra teremt: a holtat megeleveníti. A dicsőségesen feltámadott és élő Jézusban újjá tesz mindent.

A húsvéti evangéliumban az asszonyok a holtat keresik, és az élőre lelnek. Mert nemcsak a félelmüket eloszlatni akaró angyalokkal van találkozásuk, hanem azal is, akit eltemettek, akit megsirattak. Akiról azt hitték, hogy halott: az él. Tulajdonképpen ők maguk voltak halottak, míg nem találkoztak a Feltámadottal. De Jézus megszólítja az övéit. Először Máriának jelenik meg, aki az üres sírt látva és a feltámadás tényével szembesülve az evangéliumot, az örömmüzenetet hordozó és vivő húsvéti emberré formálódik. Új emberré lesz. Krisztussal együtt az ő hite is megelevenedik. Teljes változás következik be az ő életében, majd sorra a tanítványok életében is. Mindazokéban, akik találkoznak vele és hisznek.

Jézus él, Jézus feltámadott! Ez megváltoztatta az ő életüket. Nemcsak a szegény naini özvegyasszony fia, nemcsak a negyednapos Lázár, hanem ők maguk is megtapasztalhatták, átélhették Jézus ha-

talmát és erejét. Aki legyőzte a halált, aki az ő reménytelen, szertefoszló hitüket, szomorú, elkeseredett szívüket és lelküket is életre keltette.

Menjete, mondjátok meg: Jézus feltámadott, Jézus él! Menjete, és mondjátok meg, amit Ő mondott a gyászoló és síró Mártának ott egykoron Betániában. „Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él... Hiszed-e ezt?” (Jn 11,25b.26b).

Mert ha csak ebben a földi életben reménykedsz, minden embernél nyomorultabb vagy. Ámde Jézus feltámadt a ha-

lálból. Zsengéje lett azoknak, akik elaludtak. Van-e húsvéti hited? A temető kertig csupán vagy a temető kertben is? Ha van, akkor van üdvösséged, és van és lesz örök életed. Akkor nincs halottad, csak előrement kedvesed, hitvesed, gyermeked és szülőd. Mert az örök élet nem akkor kezdődik, amikor a koporsót a sírgödörbe leengedik és a föld göröngyei ráhullnak, hanem abban a pillanatban, amikor a szí-

ved zárjai lehullanak, amikor az élő, vagyis Jézust a szívedbe fogadod, amikor a vele való találkozásból te is eljutsz a boldog felismeréshez, mint az apostol: „többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem” (Gal 2,20b).

A húsvéti hit vallomás a feltámadásról és a Feltámadotról, arról, hogy az élő Jézust még a lepecsételt sír sem tudja fogva tartani. Negyven esztendőn keresztül mindennap temették, megvetették, félretették az Őt követőket, az egyház végnapjait kezdték számolgatni, de mindhiába! Mert még ma is szólnak és hívnak a harangok, mert az élet Ura találkozni akar az emberrel, mert még ma is hangzik az evangélium, a csodát átélt asszonyok, a hitharcukat vívó és helytálló férfiak és lelkükben a hamis ideológiától megfertőzött nemzedék is húsvéti evangéliumot hall, és Jézus feltámadásának híradása megerősíti őket afelől, hogy az élet erősebb a halálnál.

Van-e húsvéti hited? Ugye, nem mindegy, hogy hogyan felelsz? Mert a holnap felé tartó életed, boldog jövődöd reményessége és bizonyossága, üdvösséged és örök életed függ az erre a kérdésre adott válaszodtól. Nem azon múlik, hogy mennyit jársz a templomba (jó, ha megbecsülsz az alkalmakat!), nem azon múlik, mennyit adakozol (dicséretes, ha hálás szívvel viszed a tizedet!). Az a fontos, ha Rá találtál s engedted, hogy Ő is rád találjon; ha engedted, hogy szava életedet formáló legyen. S akkor szíven talál, hitedben megerősítést szerző lesz Jézusod szava: „én élek, és ti is élni fogtok” (Jn 14, 19b).

Mártha Géza

ERŐDÍTMÉNNYÉ TENNI AZ EGYHÁZAT

Kis Boáz csákvári lelkipásztor jubileumára

A Csákvári Református Egyházközség a közelmúltban abból az alkalomból köszöntötte lelkipásztorát, dr. Kis Boáz, hogy húsz éve iktatták be lelkipásztori tisztébe. Az ünnepségen számos jeles egyházi és közéleti személyiség is tiszteletét tette. Közéjük tartozott egyházunk nyugalmazott püspöke, a Magyar Református Egyházak Tanácskozó Zsinatának lelkészi elnöke, dr. Erdélyi Géza, aki e jeles alkalmon köszöntést is mondott. Az alábbiakban az ő beszédét adjuk közre. (A szerkesztőség)

Kedves jubiláns Szolgatársam! Kedves együtt örvendező Gyülekezet! A mai templomi együtt-létünket fontos dátumok keretezik és foglalják egységbe. Ezek a dátumok és számok a következők: 250 év – tizenhárom nemzedék – hatvanöt év – ötvenhárom év – húsz év. Vegyük őket sorra!

250 esztendőn át – ez már igazi történelmi idő! – adott az a család lelkészeket a magyar nemzetnek, amelyből Te is előálltál! S Te, Barátom, a sorrendben a tizenharmadik nemzedéket képviseled. Nyugodtan mondhatjuk: ároni sarj vagy.

S íme most, a csákvári templomban, húsz évet kitevő lelkipásztori szolgálatodra tekintünk vissza – úgy is, hogy édesapád (egyben elődöd) folyamatos

szolgálati ideje a tieddel együtt ötvenhárom áldást hozó esztendő számlál. Ám fontos az is, hogy közben hatvanöt éves lettél – Isten éltesen és áldjon szeretteddel együtt!

Amikor most köszöntünk, megjelennek előttünk a csákvári gyülekezet gondnokainak, presbitereinek arcai, akik segítettek támogatottak az elmúlt két évtizedben. De megjelenik előttünk a Lorántffy Református Óvoda és Bölcsőde, a Kálvin Idősek Otthona, a folyamatosan karbantartott, tekintélyes épületű templom és a lelkészlak – valójában az egész egyházi központ mint egy védőfállal körülvett erődítmény. Nem sorolom hosszan, hisz a gyülekezet, de az egész település tudja, naponta látja kö-

Kis Boáz (jobbra) a köszöntőt hallgatja

söz küzdelmes munkátokat, annak nagyszerű eredményeit, amelyhez hozzátartozik a gyermek- és ifjúsági munka is, immár a jövőt látva.

Nemzeti-történelmi tudatod máig terjedően az őseid is alakították Benned, nevezetesen és kiemelten Koncz István hajdani móri esperes, aki Kossuth Lajosnak volt a sógora, s fiait a szabadságharcnak adta... Ez önmagában is óriási tett volt! Másik ágon a Felvidékről, a rimaszombati Úrházyaktól származol.

Azt gondolom, hogy ami a családod és a gyülekezet előtt evidencia, az most számunkra is érthetővé vált. Már világos, hogy milyen erők munkálkodtak Benned, miért szervezted újra a nép-főiskolát, amelyik a múlt század első felében – különösen is a má-

sodik negyedében – olyan óriási erőforrást, sokszor megtartó erőt jelentett nemzetünk számára.

Sokirányú szolgálataod láttán – egyházi, jogi, össznemzeti síkon – már érthető, miért jutnak eszünkbe Széchenyi István bátorító szavai: „Csak a gyenge szereti önmagát, az erős nemzeteket hordoz a szívében.”

Isten-hitedből és az érintett tényekből logikusan következik az, hogy a Magyar Református Egyházak Tanácskozó Zsinatában miért vagy megbecsült, „mindenes” munkatársunk. A gyülekezet és családod imádságos szeretete erős támasz, eleget a többletként vállalt nép-főiskolai és a Tanácskozó Zsinatában végzett óriási szolgálathoz. Az egyik a magyar kultúra, történelem és sors szintje végtelen munka-mezejére vezet, a másik a hit, az egyházi élet átfogó építkezésébe állít. A kettő kiegészíti egymást, és felépülésünket, megmaradásunkat, gyarapodásunkat szolgálja. Ösz-

szefogni igyekszik a ma még nem teljes egységben küzdő egyház és nemzet egészét.

Kedves Szolgatársam! Mindez tényfelsorolás, nem dicséret, hisz tudom, azt nehezen viseled. Adjon az Úr Neked egyre több hűséges munkatársat Csákváron és mindenütt, mert továbbra is dolgoznunk kell, egymást segítenünk. Balsorsban is vállalnunk kell a feladatokat! Ahogy azt Baranyai Ferenc fogalmazza meg versében: „A világ ránk tekintve arra számít, / Hogy vállalunk gondjaiból egy hazányit!”

Tegyük hozzá: egy nagy hazányit, éppen egy magyar nemzetnyit... Ebben a gond-vállalásban áldjon meg továbbra is az Úristen!

Erdélyi Géza

Mit mond és mit nem mond az Isten?

Isten sohasem mondta még nekem: „Nézd, ez az út, amely hozzám vezet, a másik nem!”

Azt azonban mondta már: „Minden dolog, amit teszel, úttá lehet, amely hozzám elvezet, ha azért teszed, hogy hozzám vezessen el!”

(Martin Buber)

Hatvannégy évvel ezelőtt, a húsvéti ünnepekre készülve, Szenczi Molnár Albert húsvéti prédikációját tanulmányoztam, amely Incze Gábor szerkesztésében 1939-ben jelent meg a *Szenczi Molnár Albert* című könyvben. Nagy hatással volt rám, sok áldást kaptam általa.

A húsvéti ünnepen a komáromi református templomban vettem részt. Örömmel mentem Isten házába, mert csüggedt lelkemnek vigasztalásra volt szüksége. Éreztem, hogy üres az életem, egyedül vagyok, a jövőmet is reménytelennek láttam. Vártam a vigasztaló szavakat, megerősítő üzeneteket. Azért imádkoztam a templomba érkezésemkor, hogy Isten adjon vigasztalást igéjével és nyissa meg fületem a hallásra. Arra vágytam, hogy megbizonyosodjam arról, hogy a feltámadt Jézus az én élő Megváltóm, aki velem jár, nem hagy el, velem marad mindenkor. Imádkozó szívvel készültem az igehirdetésre. Felidéződött bennem Szenczi Molnár Albert húsvéti prédikációjának egy részlete: „*Mert senki sem ülheti igazán a húsvéti ünnepet, aki noha a húsvéti Bárányból, a Krisztusból enni akar, de mérges, irigy és háborgó szívet hoz vele a templomba és meg olyannal megyen ki is.*” Ezért teljes alázattal, bűnbánó szívvel az igehirdetésre fordítottam figyelmemet.

Annak alapigéje a Lk 24,15 volt: „*És lőn, hogy amint beszélgetének és egymástól kérdezősködének, maga Jézus hozzájuk menvén, velük együtt megy vala az úton.*” Megértettem, hogy Isten kegyelmének nagy ténye, Krisztus feltámadása újul meg lelki szemeim előtt ezen a napon. Ismét Szenczi Molnár Albert figyelmeztető szavai elevenedtek meg előttem: „*Ha érzed, hogy a te szíved meglel és kedved jó a gonoszok eltávoztatására és a jónak követésére, bizonyos jeled legyen az tenéked, hogy a Krisztus tebenned feltámadott.*” Tehát húsvét ünnepén már a feltámadott Krisztus üzen nekem, s ezeket az üzeneteket meg kell hallanom.

Az első üzenet: *Nem hagyjak magotokra benneteket.* Ne gondoljátok, hogy engem el lehet temetni. Ne gondoljátok, hogy azzal a lepecsételt kövel minden el van intézve. Ne gondoljátok, hogy az a katona, aki őrizi a sírt, megakadályozhat engem abban, hogy Isten ígéretei beteljesedjenek. Ne gondoljátok, hogy árván és egyedül maradtok. Ne úgy jöjjetek el az én síromtól, mint ahogy egyébként el szoktatok jönni a temetőből. Töröljétek le könnyeiteket, és lássatok meg engem, mert én veletek vagyok és veletek megyek az úton. Ezzel kezdődött az igehirdetés. Megértettem, hogy számomra ez a

Milyen áldást jelentettek számomra a húsvéti üzenetek?

húsvéti ünnep egyik áldott üzenete. Nagy szükségem is volt erre a biztató üzenetre. Jó volt már addig is megtapasztalni, hogy az Úr velem van, de ez az üzenet megerősítette számomra: hozzád megyek és veled leszek az úton.

A második üzenet: *Jézus velem jön az úton.* Életem útját nekem is végig kell járnom. Hogy milyen lesz ez az út, azt előre nem tudhatom. Mindnyájunk számára váltakozó. Egyszer szép sima úton haladunk, máskor töviseken, göröngyökön kell menni. Egyszer felfelé halad az út, máskor lefelé. A terheink is különbözők. Van úgy, hogy gondtalanul, vidáman megyünk, mint akiknek semmi terhük nincsen, máskor meg görnyedezünk a terhek súlya alatt. Van olyan teher is, amely sokkal nehezebb annál a tehernél, amit a vállainkon cipelünk. Ez a teher a szív terhe. Milyen nagy teher tud lenni a fájdalom, a szenvedés, a csalódás! Ezeket a terheket nem lehet átadni másoknak, mert ezeken nem tud segíteni más ember. Csak egy valaki tud segíteni: Jézus. Ő az, aki mellénk szegődik, mint az emmausi tanítványok mellé, és biztat bennünket. Boldog örömmel töltött el, hogy nekem sem kell az életutamat egyedül járnom. Ő velem jön, s az én életem is könnyebb lesz, mert ketten járjuk azt végig.

Az életben egyszer minden útitársunk elhagy. Csupán egyetlenegy van, aki bennünket végigkísér, aki mindvégig velünk jöhet, sőt az országhatárokon is átléphet, átsegíthet a vámon, és beléphet velünk az új országba, a mennyek országába: ez Jézus. Ez volt számomra a húsvétnak igazán nagy isteni üzenete: menjek csak bátran, mert van egy áldott isteni útitársam, aki mindvégig együtt jön velem, átsegít a végállomáson is, hogy beléphessek az örökkévalóság új és dicsőséges országába.

Végül a harmadik üzenet: *Ti, akik együtt haladtok az életúton, beszélgetsetek egymással a lelkek és az üdvösség dolgairól, beszélgetsetek az Úrról!* Az emmausi tanítványok nem haszontalan dolgokról beszélgettek, hanem az Úr nagyságos dolgairól, amelyek Jézussal történtek. Milyen jó dolog, ha nemcsak a földi terhek hordozására nézve vagyunk egymásnak

útitársai, hanem tudunk egymással beszélgetni a lélek dolgairól, az üdvösség kérdéseiről. Van-e kedvesebb beszéd, mint mikor az életút két vándora az élet fejedelméről, Jézusról beszélget? Arra kaptam megbízatást, hogy beszélgessek nagy szeretettel Jézusról. Mert amikor róla beszélgetek, máris ott van velem, nem megyek egyedül, ott van a szívemben, és betölt mennyei békességgel.

Az üzenetek befogadása elhatározásra készítetett, hogy úgy menjek tovább az utamon, hogy ha Isten megajándékoz hívó házastárral, akkor vele is sokat beszélgesünk majd Óróla, sőt leendő gyermekeinkkel is. Ezt az elhatározásomat Isten megáldotta, s ma már három gyermekünkkel és nyolc unokánkkal rendszeresen beszélgetünk az Úr dolgairól. Megtapsztaljuk, hogy így sokkal örömteljebb, boldogabb az életünk, mert Jézus velünk jön.

Azért is hálát adtam Istennek, hogy nem hagyott magamra bűneimben, nyomorúságomban, hanem olyan szabadítót küldött, aki diadalt vett a halálon és a bűn hatalmán. Bizonyossá vált előttem, hogy élő Jézusom van, aki mindig velem lesz, amikor elcsüggedek, amikor utam göröngyökön és töviseken vezet keresztül, mert Ő lesz életem vezére, útmutatója.

Sokszor volt, hogy megtagadtam Őt, szégyelltem róla beszélni, hálátlan voltam jószágával szemben, de Ő nem nézte gyarlóságomat; megmutatta, hogy csak akkor lesz boldog az életem, ha Jézust birtokolom, ha Jézus a szívemben fog lakozni. Arra kértem az én megváltó Uramat, hogy akkor is legyen segítségemre, ha jönnek a kísértések, megpróbáltatások, hogy győzelmes lehessen az életem. Kértem, hogy vezéreljen igéjével, hogy az mutassa mindig a helyes irányt. Kérésem meghallgatásra talált. Ezek a húsvéti üzenetek egyenessé tették lelki életemet.

Bizonyágtételemet Szenczi Molnár Albert húsvéti kívánságával szeretném befejezni: „*Ez az én húsvéti kívánságom is a mai ünnepnapon, hogy amiképpen mi mostan nagy számban egybegyűltünk, azonképpen nagy sereggel egymást megláthassuk az utolsó örvendetes, dicsőséges és örökkévaló húsvét napján. Erre segítsen minket az életnek hercege, az Úr Jézus Krisztus, kinek legyen dicséret és dicsőség mindörökké.*” Ezt kívánom én is minden húsvétot ünneplő felvidéki testvéremnek!

Szenczi László

Tavaly Debrecenben egy alapítvány standjánál a kiadványaiból vásároltam. Mivel egy bizonyos összegnél többet fizettem, ajándékba kaptam a recenzeált könyvet.

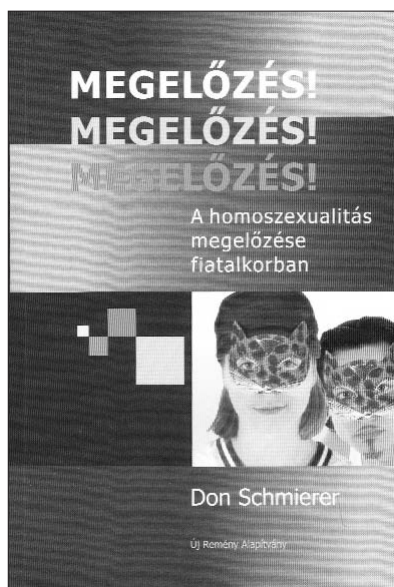
Amikor megláttam az alcímét (*A homoszexualitás megelőzése fiatalokban*), azt gondoltam, nem fogom elolvasni, de ha adták, hát elfogadom. Aztán eljött a pillanat, amikor mégis kézbe vettem, és meglepődtem, mert a könyv olvastatta magát. Olyan tényeket láttam leírva, amiket korábban is sejtettem ugyan, de egy szakember toliból mégis más volt olvasni. És most, hogy a híreket hallgatva döbbenettel értesülök arról, hogy a magyarországi óvodai nevelés országos alapprogramjába becsempészték, hogy tudatosan kerülni kell a nemi sztereotípiák erősítését (tehát, hogy a kislányok kislányok, a kislányok meg kislányok; meg vannak nők és férfiak, anyukák és apukák), szinte levegő után kapkodva úgy érzem, tennem kell valamit. S mivel mást tenni nem tudok, felhívom a figyelmet erre a fontos könyvre. (Talán kevesebben válnak manipuláció áldozataivá, és egyre többeknek feltűnik: a már amúgy is meglevő káoszt még kormányrendelettel is mélyítik...)

Don Schmierer könyvéből megtudtam: „A homoszexualitást csak 1973 óta tekintik széles körben »alternatív életmódnak«.“ Fokozatosan polgárjogi kérdést csináltak belőle, mígnem az Amerikai Pszichiátriai Szövetség homoszexuális politikai aktivisták nyomására megváltoztatta kiadványaiban a meghatározást, s bevezette a közgondolkodásba a megtévesztő „meleg“ (angolul: gay) fogalmat. (Boldog, gondtalan és egészséges életmódra utal, ami persze nem igaz – állítja a majdnem öt évtizednyi lelkiigondozói tapasztalattal rendelkező keresztyén szerző.)

Majd az 1980-as évek közepe táján végzett tudományos vizsgálatok eredményei alapján terjedt el az a gondolat, hogy egyes emberek homoszexuálisnak születnek. A vizsgálatokkal kapcsolatban azonban később kérdések merültek fel, viták kerekedtek róluk, de ez már nem volt érdekes a tévék és az újságok számára: a kétségbe vont eredményeket szépen agyonhallgatták... Ezért sokakban az a hamis benyomás alakult ki, miszerint kétséget kizáróan bizonyították a tudósok, hogy vannak, akik melegnek születnek. „Egyre több kritikus véli, hogy épp az ellenkezője bizonyítható“ – olvashatjuk a könyvben.

Mit hangsúlyoz a könyv? Amit a címében is üzen: Megelőzés! A gyermekeknek arra van szükségük, hogy egészséges, ép családban nőjenek fel (és ilyen családok vegyék körül őket – nagybácsikkal és unokatestvérekkel), ahol igenis vannak nemi szerepek. Isten tervében a család főszerepet játszik, hiszen ez viszi tovább az életet. Fészek, ahol a gyermek és felnőtt egyaránt biztonságban lehet, ahova a mindennapok rohanásából visszavonulhat, ahol adott esetben feltöltődhet vagy éppen „leengedhet“, mert – Isten akaratából – ott a szereteté a főszerep.

„Mai világunkban úgy tűnik, mintha Isten ellensége a családokon gyakorolná a céllövészetet. Olyanok is akad-

nak, akik egyenesen száműzni akarják a földről a családot.“ Nem szükséges példákat hozni, hogy mi minden veszélyezteti a családok életét, hiszen a környezetünkben mindannyian látunk széthulló kapcsolatokat, elmagányosodó öregeket, csellengő gyermekeket, akik nem számíthatnak a szüleikre. S ha valaki most azt mondja, hogy rengeteg a válás is (amiben családok mennek tönkre), hát az is a fent leírtak igazát erősíti: nagy bajban és veszélyben vannak a családok. És ha egy kapcsolat válással végződik is, az még nem azt igazolja, hogy nincs szükség a családra. (Ha az autónk elromlik, akkor nem a roncsra rohanunk vele, hanem szerelőhöz...)

Gyöngíteni a nemi szerepeket? Családonként ki-ki döntse el, mi passzol neki, mire ér rá, ki a dominánsabb?! Ami tény, az tény (ha adott esetben nem is akarunk róla tudomást venni):

MEGELŐZÉS!

Isten az apát tette a család fejévé. Nem azért, hogy uralkodjék, hanem hogy vezessen, felelősséggel irányítson, jó példával elől járjon és szeressen. A gyermeknevelésben nélkülözhetetlen szerepük van az apáknak. És nem elvenni kell tőlük (nekünk nőknek), vagy a tudatot kormányrendelettel tompítani bennük, hanem egyszerűen el kell fogadni a tény: megkerülhetetlenek és pótolhatatlanok. „A pszichiáterektől újra meg újra nagyjából ugyanazokat a szavakat hallottuk: »Soha nem találkoztam olyan homoszexuálissal, akinek jó kapcsolata lett volna az apjával«“ – mutat rá a szerző.

S még mielőtt bárkiben is felmerülne, hogy a keresztyén embernek nem szabad ítélnie, hadd idézzek még egy fontos mondatot: „Akik ismerik és megértik a tényeket, azok számára a homoszexualitás megelőzése távolról sem diszkriminatív dolog, hanem mindenekelőtt a szeretet megnyilvánulása.“ Ezt segíti ez a könyv.

Kis Lucia

(Új Remény Alapítvány, Debrecen 2006)

Feladvány

Hol ír Mózes (könyv, fejezet) a családi élet tisztaságáról?

Kérjük, hogy megfejtésüket legkésőbb **május 15-ig** nyílt levelezőlapra, képeslapra vagy e-mailen juttassák el a **Kálvinista Szemle** szerkesztőségének címére (**930 10 Dolný Štál 386**). A helyes választ beküldők közt ajándék könyveket sorsolunk ki.

A februári számban feltett kérdésre azok válaszoltak helyesen, akik szerint Wuppertal egyik kerületét képezi Barmen.

Azon kedves olvasóink közül, akik helyes megfejtést küldtek be, hárman részesülnek – a Zsinati Elnökség jóvoltából – könyvjutalomban: **Dencső Zita** (Vágfarkasd), **Sikó Mária** (Rimaszombat) és **Verecs Vilmos** (Nyírágó). Az első és a harmadik Thury Etele *A Dunántúli Református Egyházkerület története* című munkáját, míg a második *A Sionnak hegyén...* című imádságoskönyvet kapja.

Nyereményükhöz gratulálunk, postán küldjük el.

A szerkesztőség

NINCS HIÁNY SEGÍTSÉGNYÚJTÁSBÓL

Sok területen szolgál a kiséresi gyülekezet

A Kiséresi Református Egyházközség a Bodroghöz egy gazdag múltra visszatekintő és élő jelennel rendelkező gyülekezete. A zempléni egyházmegyéhez tartozó közösség már a 16. században csatlakozott a reformációhoz.

Az 1600-as évek elején már volt fából készült temploma. Az ellenreformáció idején azonban elpusztult, ugyanis – a királyhelmeci anyaegyház megsemmisítése után – a használatát betiltották. Az 1700-as évek végén épült fel első kőtemploma, így az 1780-as években felmérést végző osztrák katonai térképészek már egy szilárd, hadi célokra is alkalmas templomot találtak a faluban. A templomot 1832-ben felújították, de harminc évvel később tűzvész áldozata lett. Újjáépítésére 1866 és 1897 között került sor. Kisebb felújításokat 1912-ben és 1924-ben végeztek, majd 1950-ben egy alapos felújítást is végrehajtottak rajta, minek köszönhetően kialakult a mai formája. Mindebből látható, hogy az ittenieknek mindig is fontos volt az Isten házána a szépítése. A magas tornyú, klasszicista jegyeket viselő templom a falukép meghatározó eleme.

A kiséresiiek tavalyelőtt felújították a parókiát is, bővítették a tetőterét. A gyülekezeti életéről **Blanár Erik** lelkipásztort kérdeztük, akit a gyülekezet az elmúlt évben megválasztott lelkipásztorául. (Ünnepélyes beiktatására április 18-án kerül sor.)

– Mennyi református él Kiséresben, ahol csak egyetlen templom van: a reformátusoké?

– A népszámlálási adatok szerint a falu lakosságának a száma 1134. Közülük több mint nyolcszázán vallják magukat reformátusnak. A református hívek mellett – kis számban – élnek itt még római katolikusok, és sajnos nagyobb számban Jehova tanúi is. Az egyházközség hétszázhetven lelket tart számon. Ebből százan tizennyolc éven aluliak, így hatszázhatvanan fizetik az egyházfenntartói járulékot.

– Mennyire elégedett a hívek jelenlétével az istentiszteleteken?

– A templomlátogatottság sajnos nem százszázalékos, de talán egyetlenegy lelkipásztor sem dicsekedhet azzal, hogy minden egyháztag rendszeresen eljár az alkalomokra. Vasárnap kétszer (délelőtt és délután) tartunk istentiszteletet. Délelőtt az egyháztagok húsz–húszöt százaléka jön

el a templomba, ami százhusz–százharminc személyt jelent. Délutánonként már kevesebben vannak, de akkor is eljönnek körülbelül ötvenen. Vannak, akik mind a két alkalmon ott vannak. Amikor az istentiszteletre hívogató harang megkondul,

A templomajtó feletti latin felirat tanúsága szerint a tornyot – Isten dicsőségére – 1795-ben építették

akkor a falu közepén álló templom tornyából jól látni, hogy minden utcából elindulnak a hívek. Mivel többnyire feketében járnak az istentiszteletre, ezért úgy tűnik, mintha egy sötét tömeg hömpölyögne a templom felé.

– A harangszónak ilyen mozgósító ereje van, hogy a hívek vasárnaponként egy órát a templomban töltsenek?

– Ez valóban egy nagyon szép látvány. Minden lelkésznek megdobogtathatja a szívét, amikor az úton megállva azt látja, hogy jobbról és balról is jönnek a több-

nyire feketébe öltözött hívek, a fő utcát szinte belepve. Irigylésre is méltó a helyzet ebből a szempontból, hiszen ha a lelkész belép a templomba, akkor szépszámu gyülekezettel találja magát szembe. Ugyanakkor ha azt nézzük, hogy mennyien fizetik az egyházfenntartói járulékot és mennyien jönnek el a templomba, akkor van még mit tenni.

– Kik járnak templomba?

– Itt is a nők vannak többségben, a férfiak – a korai elhalálozások miatt – kevesebben vannak. És főleg az idősebb korosztály képviselteti magát. A középkorúak is eljárnak, de ők már kevesebben vannak. A fiatalokkal meg nem könnyű megszeret-

tetni a templomot, ezért közülük járnak a legkevesebben az istentiszteletre.

– Mit tesznek annak érdekében, hogy a gyerekeket is a templomba vonzzák?

– A gyerekek a szívügyünk. Már az óvodában tartunk hittant, ahol az evangélium üzenetének hirdetése játékos formában kerül előtérbe. Van hittan a helyi alsó tagozatos alapiskolában, és a gyülekezetben is foglalkozunk a gyerekekkel. Egy időben szombat délelőttönként tartottunk bibliaiskolát, de a vasárnap megszentelése miatt inkább vasárnapra, az istentisztelet idejére tettük át ezeket a foglalkozásokat. Mivel a feleségem, Gabriella is lelkipásztor, így meg tudjuk osztani egymás között ezeket a szolgálatokat. Szeretnénk a gyerekeket megtanítani arra, hogy a vasárnaphoz hozzátartozik a harangszó, a nap megszenteléséhez pedig az istentisztelet, Isten ígéjének és üzenetének a hallgatása.

– Vannak-e bibliaórák?

– Hetente egy alkalommal van bibliaóra, amit tizenkét–tizennégy személy látogat rendszeresen, a többségük nő.

– Milyen gyülekezeti alkalmak vannak még?

– A szünidő első hetében – immár hagyományosan – megszervezzük a gyermektábort, amely egy évzáró gyermek-istentisztelettel zárul a templomban. A gyülekezetnek van egy énekkara is, amely főleg egyházi események idején (házasságkötés, keresztelés) szolgál, de már többször részt vett az egyházmegyei kórustalálkozón is. Évente egyszer megszervezzük az idősek vasárnapját, amikor a református nőszövetség tagjaival karöltve meglátogatjuk azokat az időseket, akik betegségük miatt nem tudnak bekapcsolódni a gyülekezeti életbe. Igeolvasással és kisebb ajándékkal lepjük meg őket. Az iskolai hittanórákon kívül van még konfirmációra való felkészítés is a 13–14 éves gyermekek számára. Két bábkör is működik – az egyik az alapiskolában, a másik pedig a gyülekezetben – a feleségem vezetésével: a bábjáték által is az evangéliumot hirdetjük. Az egyik már a Duna Menti Tavaszra is eljutott. De nem a versenyzés végett bábozunk a gyerekekkel, hanem az evangélium hirdetése végett. Felléptek már anyák napján, gyermeknapkor és más ünnepek alkalmával is.

– Mennyire számíthatnak a gyülekezet támogatására egy-egy rendezvény megvalósításakor?

– Ha valamit kitalálunk, akkor a gyülekezet igyekszik azt támogatni. Eddig nagyon jó tapasztalataink vannak ezen a téren. Ha kell sütnök, főzünk, ajándékokat készítenek a tagok. Nincs hiány segítségnyújtásból.

Iski Ibolya

2009 februárjában a Szlovákiai Református Keresztény Egyház Diakóniai Központja által elindult egy felsőfokú, négy féléves szakirányú diakóniai képzés. Várakozással és kíváncsisággal kezdtem neki.

A tanáraink, **Fruttus Levente** és **Hézszer Gábor** nagyon komoly szaktekin-télyek a diakónia területén, hiteles emberek, ezért rengeteget tanul(hat)unk tőlük. Az ő közvetlen, nyitott, személyes és szakmai hozzáállásuk új és megdöbbentő volt többünk számára. Hamar kialakult egy nagyon nyitott, összetartó csapat, ahol senkinek sem kell félnie megszólalni, kérdezni; oldott és vidám a hangulat, de megvan a tudásszomj és a tanulási vágy is.

2010. február 18-a és 21-e közt Berekfürdőn került sor az 5. hétvégi találkozásunkra. Tartottunk egy rövid visszatekintést, hogy mi mindent is kaptunk eddig a képzésen. Azt hiszem, mindannyian sokat gazdagodtunk, fejlődtünk. Kezdtük az önismereti játékokkal és feladatokkal, majd a kommunikációt, a hatékony konfliktuskezelést, asszertivitást is gyakorolhattuk, betekintést nyertünk a „diakóniai menedzsmentbe”, az irányításba is. Az általános alapokat áttekintve pedig rátértünk a diakónia egyes célterületeinek a részletes megismerésére. Párokban vállaltuk el az egyes témák (beteglátogatás, kórházak és hospice szolgálat, családlátogatás, idő-

ÖNKÉPZÉS – A KÖZ ÉRDEKÉBEN

sek gondozása, ifjúsági munka, fogyatékkal élők közti szolgálat, depresszió és szuicid hajlam, valamint szenvedélybetegséggel való diakóniai munka) feldolgozását. Egymás munkáiból is sokat tanultunk.

Volt, hogy a hozzám kevésbé közel álló célcsoportok esetében teljesen megváltozott a hozzáállásom, ami a segítő foglalkozások terén (ahol az ember sokszor a saját személyiségével dolgozik) különö-

sen fontos. A sok – életből vett – helyzetgyakorlat alatt lehetőségünk van kipróbálni magunkat különböző helyzetekben, amikor alkalom van átértékelni a saját „módszereinket”, és rájöhethetünk, hogy mennyire fontos kimutatni az érzelmeket, megfogalmazni adott esetben a saját tehetlenségemet is, odafigyelni a másokra, és

nem csak esetleges üres szavakkal hitegetni, felsőbbrendűen mindenre megoldást találni. Nagyon tetszett az a megfogalmazás is, hogy: „Tegyük úgy, mint Isten: legyünk emberré!” Vagy hogy merjük nyíltan vállalni a konfliktusokat és oldjuk őket, mert konfliktusmentes közösség nem létezik, bármennyire is szeretnénk.

Nagyon fontosnak tartom még, hogy a képzés teljes mértékben gyakorlatias, készségfejlesztő. Mi sem mutatja ezt jobban, mint hogy minden alkalomra tízórás önkéntes diakóniai munkát kapunk feladatul, amiről beszámolót kell leadnunk.

Hálás vagyok ezért a lehetőségért, és bízom benne, hogy az itt szerzett

elméleti tudást és tapasztalatot mindannyian – ki-ki a maga gyülekezetén belül, merthogy a Felvidék különböző térségeiből vagyunk – kamatoztatni fogjuk tudni. Adja az Úr továbbra is áldását az itt megkezdett munkára!

Vajda Zsófia

HIGGY ISTEN SZERETETÉBEN!

„Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged!” (Jn 21, 15b).

Ugye, te is tudod, testvérem, és hiszed is, hogy Isten szeretet? De mivel Isten szeretet, vágyik a te viszontszeretetedre. Lélekben eléd állítja egy szülött Fiát: Jézus Krisztust, aki irántunk való szeretetből otthagya az a tyai házat, a menny dicsőségét, és eljött, hogy könyörüljön rajtunk és megváltson bűnös életünkben.

Téged megszólított-e már személyesen is az Atya szeretete? Feltette-e a kérdést, mint ahogy feltámadása után a Tibériás-tengernél Jézus tette Péterrel: Szeretsz-e engem? És szeretetéért mit hagyta el, hogyan köszönted meg mindazt, amit eddig tőle kaptál? Kedves testvérem, ne csak azt add oda áldozatul, amit birtokolsz (azt gondolva, hogy az mind a tied), hanem add oda saját magadat, énedet, szabadságodat, kívánságaidat, akaratodat, szívedet – teljes életedet! Az ilyen áldozat teszi lehetővé a Jézus

Krisztussal való bensőséges közösséget, és megkülönböztetés nélkül köt össze a testvérekkal, felebarátokkal. Ekkor az ég és föld legdrágább kincsét nyerted el, és békességes életed lesz.

Még így is megtörténhet, hogy megváltott gyermekként nem tudod hitben elég erősen megragadni Isten szeretetét, akaratát és Szentlelkét. Akkor Ő maga mondja: Légy bátor és erős! Számára a bátor hit kedves, erre szólít fel újra és újra, Isten szíve örül, ha így lát téged. Ő nem hagyja cserben azokat, akik hit által bátran kérnek, és az ő parancsolataiban járnak. De azt is mondja, hogy nem fog elveszni egy lélek sem a háborgatások és nyomorúságok között, aki magát szegénynek, kicsinek és erőtlennek érzi. Az Atya a kicsiket és gyengéket a karjaiba veszi, mint a pásztor a megsebzett báránykáját, és nem hagyja, hogy a kezéből kiragadják. Bíz magad rá, és nyugalmat, oltalmat találsz.

De kedves testvérem, olykor nem fáradsz-e meg, nem ontasz-e keserű könnyeket, mert elfeledkeztek rólad, megsértettek, nem szeretnek úgy, mint régen, és magadba roskadsz, szívedet bánat környékezi. Ilyenkor halld meg az Úr szavát: Gyermekem, miért kételkedsz? Hiszen a drága Megváltó szeme irgalmasan tekint rád, mint a Golgotán a bűnbánó latorra, és már eltervezte, hogyan segít rajtad. Minden szenvedésed, bánatod a szívéig hatott, és látja azt, amiért kételkedsz. Hidd el, hogy vigasztalását, segítségét már elkészítette a számodra, és biztosan könyörül rajtad. Testvérem! Higgy Isten ígéréteiben és Jézus Krisztus önfeláldozó szeretetében!

„Kérve kérek az Isten és a Krisztus Jézus színe előtt, aki ítélni fog élőket és holtakat; az ő eljövételére és országára kérek: hirdesd az ígét...” (2Tim 4, 1–2a), amely „arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan, és kegyesen éljünk a világban” (Tit 2, 12).

Peres András

Várhosszúrét úgy bújik meg a hegyek ölelésében és Krasznahorka vára figyelő tornyai alatt, mint a viharos szelek elől menekülő cseppnyi kis madárka a biztonságot adó bokor védelmében.

Szép ez a falu. Tele faragott oszlopokkal, megállókkal, felújított, ám igazi, régies stílusú kis parasztházakkal. Van néhány elkötelezett lakosa, akik összeszedtek a községből mindenféle kézügyességgel megáldott embert, és alapítottak egy polgári társulást. Messze földön híres népművészeti vásárokkal és kézművestáborokkal színesítik az itt élők életét. Ez a falu az élni akarásról és megmaradásról beszél minden odalátogatónak. Magyar szót hallani hangulatos utcácskáin, s akinek véletlenül nem ez az anyanyelve és a sors vetette errefelé, az is előbb-utóbb beszélni kezdi a magyart, mert Hosszúréten ez így illik.

Van a faluban egy hatalmas, tekintélyt parancsoló kéttornyú katolikus templom, de református még egytornyú sincs. Ez volt számunkra a szembetűnő, mikor hét évvel ezelőtt a berzétéi szolgálati helyünkre való érkezésünkkel elvetődöttünk ide, ismerkedve a környék falvaival.

Kis utánakérdezés után az is világossá vált, hogy bizony Hosszúréten egyetlen felekezetnek vannak alkalmi: a római katolikusnak. Itt mindenki katolikus lenne? Nehezen hihető... Elkértük a népszámlálási adatokat, amiből egyértelműen kiderült, hogy azért van itt néhány evangélikus, református is – igaz, ők nem a falu szülöttei, hanem „beteleplők”, akik általában házasság révén költöztek ide. Férjemben és bennem azonnal megszületett a vágy és az ima: Uram, bárcsak alapíthatnánk itt egy magyar protestáns gyülekezetet!

Így aztán nagy erővel nekiálltunk és elkezdtük szervezni az első istentiszteletet. Ennek már öt éve. Csakhogy próbálkozásainkat nem koronázta siker. Pedig mindenki kedvesnek, aranyosnak és segítőkésznek mutatkozott. De igazából nem volt egyetlen munkatársunk sem, aki vállalta volna a faluból, hogy megszólítja a más vallásúakat. Elkéseredtünk, de meg kellett látnunk, nem mehetünk árral szemben. Ha Isten akarja, majd elhozza az időt. Vissza-visszajártunk a faluban tartott különböző rendezvények okán, s újra meg újra ott volt bennünk a fohász ezért a községért. A vágy, hogy pásztorai lehessünk ennek a még össze nem szedett nyájnak, olthatatlannak tűnt. De vártuk csendben és türelemmel az Isten szavát. *A Róma 9,16* vigasztalt: „nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené”.

EGY GYÜLEKEZET SZÜLETÉSE

Isten új kapukat nyit ki a Szoros-kő alatt

Öt évnek kellett eltelnie, míg szüntelen imádságaink után egyszer csak azt vettük észre a szomszédos jólési szórványgyülekezetünk istentiszteletein, hogy egyre több ismeretlen arcú asszony jön rendszeresen az alkalmainkra (na nem kell tömegekre gondolni, csak három-öt személyre, de a tizenöt-husz fős gyülekezetben ez azonnal észrevehető). Hosszúrétiek voltak. Augusztusban jöttek először, és nem maradtak el egy alkalomról sem. Az egyik istentisztelet után aztán az imaterem előtti beszélgetés alkalmával kifejezték kívánságukat: járjunk át hozzájuk is, legyenek ott is református alkalmak. A szívünkben szóltak!

Az elmúlt év végén férjemmel újra megkerestük a polgármestert, majd a Gömöri Kézműves Társulás alapítóját, aki azonnal fel is ajánlotta a kézművesház nagyszobáját istentiszteleti helynek. (Köszönet érte!)

2009. november 8-a, délután két óra volt a kítűzött időpont. Előtte egy hétig – ha csak a dátumra gondoltam – az örömtől és a rajtam lévő felelősség súlyától görcsbe rándult a gyomrom. Nagyon félttem. Nem rettegés volt ez, hanem szent félelem. Kicsinek éreztem magamat és magunkat a férjemmel együtt ehhez a feladathoz. Végül eljött a várva várt alkalom. Dobogó szívvel léptem be a kis ház szobájába, és azonnal hátra is hőköltem. Én öt-hét emberre számítottam, de mire odaértem, már nem volt hely, és még mindig jöttek és újabb meg újabb székeket

jűk bizalmunkat, hogy majd unokáink leülhessenek ennek a diófának az árnyékába, dicsérve a hatalmas Istent. Hogy a lelki munka, amit aznap elkezdtünk, folytatódjon Isten áldásával és kegyelméből.

Több mint három óra múlva értünk haza a férjemmel, nagy örömmel a szívünkben. Szívszorító érzés, hogy miközben a

Felvidéken és az anyaországban is minden kolléga a gyülekezet előregedésétől fél, hogy miközben nem messze tőlünk ledőlt a zeherjei református templom tornya és templomok zárulnak be érdeklődés hiányában, addig Isten itt egy kis népet összehívott. Hiszem, hogy oltalmazza és megőrzi ezután is a hosszúrégi református gyülekezetet. Tagjai közül huszonhárman vettek úrvacsorát karácsony másnapján (volt, aki negyven év után!), többen készítettek csomagokat árva gyermekek számára (amiket személyesen vittünk el Kárpátaljára), adakoztak a szerencsétlenül járt nagysallói Goga család számára... Ígéretes kezdet (tervezük gyermekfoglalkozások beindítását is), mely nem a mi igyekezetünkben, de az Úr jóságából és kegyelméből született meg.

Szeretettel kérek hát minden kedves olvasót, hogy ha eszükbe jutunk, imádkozzanak értünk, hordozzák ügyünket az Úr előtt. Ráadásul Hosszúrét mellett is van egy „szintiszta” katolikus falu – már elkezdtünk imádkozni Hárskútért is...

Aki pedig a Szoros-kő alatt jár bármelyik vasárnap, azt szeretettel hívjuk istentiszteleti alkalmunkra. Nem a hagyományos keretek között és liturgiával, de az élő Isten szavának erejével, családias légkörben, a kézművesház nagyszobájában, vagy – ha idővel kinőjük – a kultúrházban, vagy valahol a szabad ég alatt tartott alkalmunkra. Jöjjön el, legyen részese a csodának, az Isten Lelke erejének, egy gyülekezet születésének!

Mudi Henrietta Judit

kellett behozni... Csodálatos volt! Az Ige az *Ézs 49,15-16* alapján szólt. Régóta szívembe vésett szavak ezek...

Az igei rész után férjem kivezette ezt a több mint harmincfőnyi gyülekezetet az udvarra, hogy az első alkalmat méltóképpen megpecsételjük és emlékezetessé tegyük: diófát ültettünk. Hogy minden arra menő emlékezzen, hogy Isten itt elkezdett valamit, hogy mindenki tudja, hogy hittel gyűltünk össze, az ő nevében, akibe vet-

A Fiatal Reformátusok Szövetsége egyházunk 1992 óta működő országos ifjúsági szervezete. Bizonyára sokan hallották már a szóösszevonással keletkezett Firesz nevet, többen részt is vettek egy-egy alkalmán, de hogy mi is valójában a Firesz, hogyan és mi alapján működik, az nem mindenki számára ismert.

Duna Menti Egysége a nyugati régiót, azaz a pozsonyi, a komáromi és a barsi egyházmegyét öleli fel. E területi egységnek tavaly októberétől új vezetősége van. **Süll Tamás** lett az elnöke, **Dobai Júlia** az alelnöke, missziós felelőse **Vámos Béla**, kapcsolattartója **Gyurcsis Júlia**, a gazdasági felelőse pedig **Acsay Balázs**. Az alábbiakban szeretnénk közelebbről ismertetni szolgáltatunkat – azt, hogy hogyan működik, mi a célja, illetve mi változott az évek során a Fireszben.

Kezdetben (a kilencvenes évek elején) kisebb-nagyobb nyári és téli táborok szervezése volt a szervezet feladata. Később lehetőség adódott az évközi találkozásokra is, ezek mára rendszeres alkalmakká váltak (a havi találkozót egy évre előre tervezzük). Valljuk, hogy nem a fiatalok és az általunk szervezett programok mennyisége a mérvadó, hanem a személyes kapcsolat – egymással és az Úrral. De azért hálát adunk Istennek, hogy egyre több fiatalal tarthatjuk a kapcsolatot és egyre több alkalom kerül megszervezésre.

Jelenleg ezt szolgálják a rendszeres havi találkozók minden hónap utolsó szombatján, melyek változó gyülekezeti helyszíneken zajlanak. A tematikájuk is változó (csendesnap, sportnap, kirándulás). Közben arra buzdítjuk a fiatalokat, hogy merjenek egymásért imádkozni, vasárnap esténtként kilenc és tíz óra közt virtuális imaközösséget tartunk (mindenki ott imádkozik, ahol van), illetve a hónap minden első vasárnapján huszonegy órás imalánc van. Sok imakérés érkezik az imasarok@firesz.sk címre.

Mindez kivitelezhetetlen lenne az önkéntes munkatársak odaadó segítsége nélkül. De a jó szándék nem elég, ezért a munkatársak számára képzéseket is szervezünk, hiszen senki sem született ifimunkásnak.

A Firesz célja nem változott (nem is változhatott) az évek során, hiszen az sem változott, aki magához térített és elhívott minket: az Úr Jézus Krisztus. A cél tehát, hogy a fiatalokkal fölfedezzük Isten csodálatos dolgait. Ebből következik a küldetés is: alkalmat és lehetőséget adni a fiataloknak.

Ami viszont változást jelent a kezdetekhez képest, az elsősorban a lehetőségek-

A KESKENY UTAT VÁLASZTOTTÁK A Firesz Duna Menti Egysége működéséről

ben mutatkozik meg. Tömerdek szakkönyv áll a rendelkezésünkre, hogy szolgáltatunkat minél jobban, a cél felé irányítva tudjuk végezni. Sokkal több eszközt és módszert is igénybe vehetünk, melyek annak idején még nem voltak elérhetők – de ezáltal nagyobb is a felelősségünk! És ami szintén változott: az emberek, a fiatalok, azaz egy újabb generáció áll előttünk.

Természetesen megkérdezhethetnénk, hogy valóban szükség van-e erre a külön szervezetre, hiszen fiatalokkal a gyülekezeten

zösség így segíthet a kisebbnek, a helyi-
nek.

Boldogan írhatom le: bizonyára kedves volt az Úr előtt, hogy a kilencvenes évek elején megtérésem és az utána következő életem időszaka a Firesz működéséhez fűződik. Kamaszként megélhettem, hogy milyen előkészületek zajlottak egy-egy tábor előtt, hogy pl. egy régi parókia és annak udvara milyen áldott színhellyé vált az Úr Lelke és a vezetők hite által. Hálás vagyok azokért az emberekért, akik abban

A Nagysallón február 27-én megrendezett ifjúsági találkozón mintegy hetvenen voltak

belül is lehet törődni. Igen, a gyülekezetben nemcsak hogy lehet, hanem kell is foglalkozni a fiatalokkal. A Firesz szolgálata nem helyettesítheti az egyes gyülekezetekben folytatott ifjúsági munkát, a fi-

A Jókán március 12-én és 13-án megtartott munkatársi és imaszolgálatos hétvége résztvevői

atalokkal való foglalkozást. Nem is akarja helyettesíteni, inkább segíteni akarja ezt a nem mindig könnyű szolgálatot. A helyi ifjúsági bibliakörbe gyakran kevesen járnak, ami egy idő után elkezdhet nyomasztóvá válni. A havi alkalmakon azok a fiatalok, akik igénylik és szomjaznak a lelki közösséget, megélhetik és megtapasztalhatják, hogy nincsenek egyedül, vannak mások is, akik a keskeny utat választották. Hiszen a leghatékonyabb bizonyágtétel az, amikor a fiatalok egymásnak mondhatják el tapasztalataikat és buzdíthatják egymást a hitben való járásra. A nagyobb kö-

zösség így segíthet a kisebbnek, a helyi-
nek. Talán sokan úgy vélik, hogy kiöregedtek és feledésbe merült a szolgálatuk. Ezt megcáfolva szeretném kifejezni az akkori fiatalok nevében is köszönetünket, hogy a bizonytalanság idejében merték vállalni az Úr vezetését: köszönet érte! Sokan örülnének, ha tollat ragadva felidéznék az első táborokat és az azokhoz fűződő élményeket, hittapasztalatokat.

Elnökként feladatommak tartom „kiásni” a fiatalok között elrejtett kincseket, meglátni és megragadni az új lehetőségeket, teret biztosítani megvalósulásukhoz. Az általunk szervezett alkalmakon pedig fontos ügyelni a lelkiültre, fenntartani a tanítás tisztaságát. Folyamatosan ügyelnünk kell arra, hogy hol és hogyan szeretne minket az Úr használni. Fontosnak tartom a többi belföldi és külföldi keresztyén ifjúsági szervezettel való kapcsolattartást és nemzetközi konferenciákon való részvételünket is, ahol sok hasznos dolgot sajátíthatnak el vezetőink. Nem utolsósorban pedig nagy kihívás mindannyiunk számára a következő generáció új vezetőinek felnevelése. Az év elején ezt az ígért húztam szervezetünknek: „Az én döntéseim szerint cselekedjétek, az én rendelkezéseimet őriztétek meg, és azokat kövessétek” (3Móz 18,4a). Szeretnénk engedelmeskedni e parancsnak!

Süll Tamás

Életét és vérét adta

– Nem értem, miért hagyta Jézus, hogy megfeszítsék. Megszabadulhatott volna, hiszen erős volt, Ő Istennek a Fia. Miért nem tette meg? – kérdezte Sanyi indulatosan az édesapjától.

– Logikus a kérdésed, hisz a filmek egyszerű hősei is meg tudják szabadítani magukat az ellenség fogságából. Igaz? – válaszolt az apa. – Az lenne számunkra meg az lett volna az akkor élt emberek számára is kézenfekvő, ha Jézus izomból és erőből oldotta volna meg a szabadulását. Megtehetette volna, csak hogy úgy csupán a pillanatnyi személyes szabadságát vívta volna ki, és nem teljesítette volna az Atya akaratát, „aki azt akarja, hogy minden ember üdvözljön” (1Tim 2,4a). Ehhez pedig az kellett, hogy feláldozza Jézust, „aki váltságul adta önmagát mindenkiért” (1Tim 26a). Van egy afrikai monda, figyelj, elmondom neked: Egyszer nagy éhínség tört ki az egész országban, de

még ennél is súlyosabb volt az, hogy minden kút és patak kiszáradt. Itt élt egy pelikán, amelyik nem is annyira magáért, hanem a fiókáiért

aggódott. Egyik napon egész napi fáradozás után sem tudott semmilyen ételmezt szerezni gyermekeinek. Mit tegyen, hogy éhen-szomjan ne haljanak kicsinyei? Melléről csőrével letépte a tollat, majd megsebezte magát, hogy vére kicsor-

duljon. Így adta saját vérét ételül és italul kicsinyeinek. Amikor az éhínségnek véget vetett az eső, a fiókák életerősen repültek ki a fészekből. Az öreg pelikán azonban meghalt: vérét és életét adta övéért. Tehát Jézust nem megölték és legyőzték, hanem Ő önként áldozta fel magát – értünk. Hála az Úrnak!

–kdl–

Új ifjúsági alkalmak

Istennek adunk hálát azért a kegyelemért, hogy az elmúlt időszakban két új ifjúsági szolgálat kezdődhetett a Firesz FIX szervezésében az abaúj-tornai egyházmegye területén.

Minden hónapban egy szombati napon zenés, fiatalos, de ugyanakkor tartalmas ifjúsági bibliaóra hívjuk azokat a fiatalokat, akik már a konfirmáció után vannak (olykor tíz–húsz évvel...), és szeretnének továbbra is Isten útjain járni. Az alkalom legfontosabb célja, hogy a fiatalokat megerősítse hitükben, de ugyanakkor fontosnak tartjuk, hogy az Úr felé megnyílt fiataljaink ismerkedhessenek, kikapcsolódhassanak és megtapasztalhassák, hogy nem csak a világ szerint lehet egy szombat délutánt eltölteni.

A bibliaóra havi rendszerességgel mindig új helyszínen (gyülekezetben) és más-más előadóval, igehirdetővel kerül megrendezésre. Eddigi témáink voltak: a tanítványság (avagy kiveszett faj-e a tanítvány); az imádság fontossága, ereje; Isten-képünk; szentség.

A másik ifjúsági alkalom, ami beindult, egyfajta kollégiumi evangelizáció: a kassai magyar gimnázium és ipari szakközépiskola növendékei között szolgálunk. Igyekszünk havonta egy alkalommal megszervezni egy összejövetelt, melyre fiatalos plakáttal hívogatjuk a kollégium növendékeit, akik – Istennek hála! – jönnek is szép számban és lelkesen. A legfontosabb része az összejövetelünknek, hogy hangozzék az evangélium, az ige – tanítás vagy biznyságtételek formájában, melyek után kisebb csoportokra tagolódunk és beszélgetések indulnak. Ezenkívül van sok közösségformáló játék, zene, süti, forró csoki és persze nevetés.

A mi drága Urunké a dicsőség, és hálásak vagyunk neki, hogy ezeken az alkalmakon is Őt szolgálhatjuk! Soli Deo gloria!

Szuhay György

Füle Lajos

HA EZT MEGÉRTED

*Ha ezt megérted, szebb lesz a világ,
és gazdagabb lesz számodra az élet:
titok se fáraszt, és kétség se bánt,
mindent megértesz, hogyha ezt megérted.
Akkor leroskad benned a miért,
Elcsöndesülnek lázas keresések:
Amennyit hiszel, annyi a tiéd!
Mindent megértesz, hogyha ezt megérted.*

A Firesz Duna Menti Egyesége szervezésében került sor február 11-e és 14-e között a Hitmélyítő napok jegyeseknek és fiatal házasoknak elnevezésű alkalomra Szlovákia leghidegebb falujában, Oravská Lesnán. Két jegyespár és három házaspár tölthette együtt ezt a hosszú hétvégét a gyönyörű, hólepte vidéken és beszélgetett a házasság létjogosultságáról és a veszélyeztető tényezőkről, a konfliktusok kezeléséről. –süll–

Az alábbiakban a Segélyalap és a „perselypénzes” alapok 2009. évi gazdálkodásának adatait közöljük (a feltüntetett összegek már értelemszerűen euróban értendők). Következő számunkban pedig a ZSE 12/2010-es számú határozat nyomán egyházunk tavalyi zárszámadását és ideji költségvetését tesszük közzé. (A szerkesztőség)

A Segélyalap és a „perselypénzes” alapok 2009. évi gazdálkodása

SEGÉLYALAP 3 769,16

Bevétel:

Maradvány az előző évről:	4 779,09
Pozsonyi egyházmegye	10 350,60
Komáromi egyházmegye	18 031,34
Barsi egyházmegye	13 837,05
Gömöri egyházmegye	6 923,20
Abaúj-tornai egyházmegye	9 579,46
Zempléni egyházmegye	11 509,09
Ungi egyházmegye	4 499,63
Nagymihályi egyházmegye	5 424,14
Ondava-hernádi egyházmegye	5 925,56
Összesen:	90 859,16

Kiadás:

Segélyalap – alaptőke	17 418,00
Segélyalap – építkezési támogatás	30 483,00
Segélyalap – missziói támogatás	13 063,00
Segélyalap – rendkívüli támogatás	13 063,00
Segélyalap – elnökségi alap	13 063,00
Összesen:	87 090,00

SEGÉLYALAP – ALAPTŐKE 69 958,63

Alaptőke összege összesen	178 835,25
ebből számlán	69 959,43
kifizetve kölcsönként	108 875,82

Bevétel:

Maradvány az előző évről:	15 181,62
Bevétel a Segélyalapból	17 418,00
Kölcsönök visszafizetése	77 317,91
Kamatok	679,89
Összesen:	110 597,42

Kiadás:

Perbete	10K/2008	6 638,79
Firesz	1K/2009	34 000,00
Összesen:		40 638,79

SEGÉLYALAP – ÉPÍTKEZÉSI TÁMOGATÁS 20 029,32

Bevétel:

Maradvány az előző évről:	-1 153,67
---------------------------	-----------

Maradvány – átváltási különbözet	-642,55
Bevétel a Segélyalapból	30 483,00
HEKS-támogatás	13 053,50
DW-támogatás	11 500,00
OKM-pályázat – Hanva	5 325,57
Pályázat – Jagtspoel	5 000,00
Pályázat – GAW – Ipolyság,	
Abaújszina, Re-Mi-Dia	25 500,00
Pályázat – GAW extra – TMRG	20 000,00
Stichting Fundament	500,00
Segélyalap – rendkívüli támogatásból	7 089,04
Összesen:	116 654,89

Kiadás:

Csicsó	8 400,00
Sókszelőce	7 000,00
Garamsalló	4 000,00
Runya	4 100,00
Barka	1 700,00
Lelesz	3 100,00
Nagykapos	2 900,00
Homonna	2 500,00
Bodzásújlak	2 000,00
Ekel	2 000,00
Barsvárad	3 900,00
Simonyi	1 200,00
Alsólánc	2 000,00
Nagytoronya	2 400,00
Abara	1 900,00
Solymos	1 500,00
Kiszte	2 000,00
Kisújfalu	1 000,00
Pozba	500,00
Bódvavendégi	1 800,00
Újhely	2 400,00
Ungmogyorós	500,00
Szalók	1 000,00
Kazsó	1 000,00
OKM – Hanva	5 325,57
Jagtspoel – Hanva	5 000,00
GAW – Ipolyság	12 500,00
GAW – Abaújszina	12 000,00
GAW – Re-Mi-Dia	1 000,00
Összesen:	96 625,57

SEGÉLYALAP – MISSZIÓI TÁMOGATÁS 8,67

Bevétel:

Maradvány az előző évről:	3 205,67
Bevétel a Segélyalapból:	13 063,00
Összesen:	16 268,67

Kiadás:

Jóka	1 260,00
------	----------

Bátorkeszi	1 100,00
Nagykálma	2 000,00
Hanva	1 000,00
Körtvélyes	300,00
Örös	1 000,00
Nagyráska	1 000,00
Bező	1 500,00
Bodzásújlak	600,00
Nagygyejer	400,00
Bátorkeszi	800,00
Gömörszkaros	200,00
Abaúj-tornai egyházmegye	300,00
Kisgéres	200,00
Deregnő	1 000,00
Pályin	1 000,00
Jóka	1 200,00
Rimaszombat – TMRG	500,00
Berzété	250,00
Alsómihályi	100,00
Felsővály	200,00
Nagytoronya	150,00
Örös	100,00
Kisgéres	100,00
Összesen:	16 260,00

SEGÉLYALAP – RENDKÍVÜLI TÁMOGATÁS 8 461,21

Bevétel:

Maradvány az előző évről:	3 987,25
Bevétel a Segélyalapból	13 063,00
Összesen:	17 050,25

Kiadás:

Kereszti egyházközség	750,00
Jánosi egyházközség	750,00
Segélyalap – építkezési támogatás	7 089,04
Összesen:	8 589,04

SEGÉLYALAP – ELNÖKSÉGI ALAP 0,00

Bevétel:

Maradvány az előző évről:	-1 219,64
Bevétel a Segélyalapból	13 063,00
Összesen:	11 843,36

Kiadás:

Martosi alapiskola	3 000,00
Alistáli alapiskola	4 616,78
Alistáli alapiskola	3 226,58
Tornai egyházközség	1 000,00
Összesen:	11 843,36

(Folytatás a 12. oldalon)

A Segélyalap és a „perselypénzes” alapok 2009. évi gazdálkodása

(Befejezés a 11. oldalról)

EGYHÁZZENEI ALAP 19 458,55

Bevétel:

Maradvány az előző évről:	19 681,60
Pozsonyi egyházmegye	664,10
Komáromi egyházmegye	925,33
Barsi egyházmegye	156,20
Gömöri egyházmegye	56,70
Abaúj-tornai egyházmegye	255,60
Zempléni egyházmegye	187,28
Ungi egyházmegye	86,00
Nagyimihályi egyházmegye	183,75
Ondava-hernádi egyházmegye	259,78
Pályázat – egyházzene	8 000,00
Kántorképző	840,00
Gyermekkorustábor	1 635,00
Magánszemély adománya	400,00
Összesen:	33 331,34

Kiadás:

Országos énekverseny	93,10
Eszközök és működési költségek	7 426,54
Kántorképző	1 933,66
Gyermekkorustábor	1 860,64
Gyülekezeteknek támogatás	2 558,85
Összesen:	13 872,79

KÖZOKTATÁSI ALAP 2 419,85

Bevétel:

Maradvány az előző évről:	2 644,80
Pozsonyi egyházmegye	721,00
Komáromi egyházmegye	986,55
Barsi egyházmegye	260,43
Gömöri egyházmegye	107,71
Abaúj-tornai egyházmegye	322,15
Zempléni egyházmegye	205,76
Ungi egyházmegye	146,00
Nagyimihályi egyházmegye	184,86

Ondava-hernádi egyházmegye	361,75
Pályázat – Stichting	
Jagtspoel Fonds	10 000,00
Adomány – Tatai országos tanérvnyitító	787,54
Pályázat – MRE	6 882,31
Összesen:	23 610,86

Kiadás:

Alistáli alapiskola – működés	1 659,70
Rozsnyói alapiskola – eszközök	700,00
Alistáli alapiskola – eszközök	900,00
Martosi egyházközség – minibusz	10 000,00
Alistáli alapiskola	2 631,31
Martosi alapiskola	1 000,00
Érsekkétyi alapiskola	800,00
Rozsnyói alapiskola	900,00
Vajáni alapiskola	800,00
Rimaszombati gimnázium	1 000,00
Lévai gimnázium	600,00
Komenský Gimnázium (Kassa)	200,00
Összesen:	21 191,01

DIAKÓNIAI ALAP 3 691,14

Bevétel:

Maradvány az előző évről:	5 356,34
Pozsonyi egyházmegye	616,82
Komáromi egyházmegye	1 144,22
Barsi egyházmegye	176,65
Gömöri egyházmegye	104,35
Abaúj-tornai egyházmegye	331,48
Zempléni egyházmegye	199,09
Ungi egyházmegye	73,00
Nagyimihályi egyházmegye	233,47
Ondava-hernádi egyházmegye	678,72
Összesen:	8 914,14

Kiadás:

Hanva	4 680,00
Apácaszakállasi egyházközség	120,00
Magasrévi egyházközség	200,00
Kassai szlovák egyházközség	100,00

Nagyimihályi egyházközség	123,00
Összesen:	5 223,00

MISSZIÓI ALAP 3 765,84

Bevétel:

Maradvány az előző évről:	3 362,97
Pozsonyi egyházmegye	571,18
Komáromi egyházmegye	517,79
Barsi egyházmegye	202,30
Gömöri egyházmegye	103,33
Abaúj-tornai egyházmegye	331,34
Zempléni egyházmegye	173,12
Ungi egyházmegye	96,00
Nagyimihályi egyházmegye	166,03
Ondava-hernádi egyházmegye	241,78
Összesen:	5 765,84

Kiadás:

Börtönmisszió	1 500,00
Tussai egyházközség	200,00
Pozsonyi egyházmegye	300,00
Összesen:	2 000,00

IFJÚSÁGI ALAP 2 818,89

Bevétel:

Maradvány az előző évről:	3 666,61
Maradvány – átváltási különbözet	454,37
Pozsonyi egyházmegye	414,68
Komáromi egyházmegye	606,07
Barsi egyházmegye	105,80
Gömöri egyházmegye	120,55
Abaúj-tornai egyházmegye	318,52
Zempléni egyházmegye	169,74
Ungi egyházmegye	61,00
Nagyimihályi egyházmegye	175,66
Ondava-hernádi egyházmegye	270,38
Összesen:	6 363,38

Kiadás:

Apácaszakállasi egyházközség	100,00
Apácaszakállasi egyházközség	100,00
Lévai egyházközség	100,00
Firesz	1 344,49
Alistáli egyházközség	400,00
Firesz – Duna Menti Egység	1 500,00
Összesen:	3 544,49

Adónk két százalékaival a református háttérű civil szervezeteket erősítsük!

Előző számunkban részletesen ismertettük az adónk két százalékaival történő támogatással kapcsolatos tudnivalókat, s kértük mind a természetes, mind a jogi személyeket, hogy befizetett adójuk két százalékaival az egyházunkhoz kötődő szervezetek valamelyikét támogassák. Ugyanezzel a kérrsel fordulunk most újra

azon természetes személyekhez, akik az adóelőlegüket a munkáltatójukkal számoltatták el. Felajánlási nyilatkozatukat és a befizetett adójukról a munkaadójuk által kiállított igazolást (az űrlapok márciusi számunk mellékletét képezték) **2010. április 30-ig** kell eljuttatniuk a lakhelyük szerint illetékes adóhivatalba.

Tisztelettel kérjük, hogy viselkedjen öntudatos polgárként és egyháztagként, ne hagyja elúszni a törvények által tálcán kínált lehetőséget, tegyen jót és adója két százalékaival az egyházunkhoz kötődő szervezetek valamelyikét támogassa!

(Folytatás a 13. oldalon)

Adónk két százalékaival a református háttérű civil szervezeteket erősítsük!

(Befejezés a 12. oldalról)

A református háttérű szervezetek

Az idei évre regisztrált református háttérű szervezetek adatai, mégpedig regisztrációjuk sorrendjében:

Občianske združenie Jerikó – Jerikó Polgári Társulás

Cím: 930 02 Orechová Potôň (Diósförgepatony) 289. IČO: 42156696.

RE-MI-DIA – Reformovaná misia a diakonia

Cím: Nám. sv. Cyrila a Metoda 51, 078 01 Sečovce. Jogi forma: nezisková organizácia poskytujúca všeobecne prospešné služby (közhasznú szolgáltatást nyújtó nonprofit szervezet). IČO: 35581620.

Eklézia

Cím: Čepeľská 55, 079 01 Veľké Kapušany (Nagykapos). Jogi forma: nezisková organizácia poskytujúca všeobecne prospešné služby (közhasznú szolgáltatást nyújtó nonprofit szervezet). IČO: 35581557.

Záujmové združenie Gábora Lónyayho – Lónyay Gábor Egyesület

Cím: 076 74 Drahňov (Deregyő) 216. Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 31256732.

Dobry Pastier Pribeník – Jó Pásztor Perbenyik

Cím: Kostolná 216/3, 076 51 Pribeník (Perbenyik). Jogi forma: nezisková organizácia poskytujúca všeobecne prospešné služby (közhasznú szolgáltatást nyújtó nonprofit szervezet). IČO: 35581051.

Diakonia Reformata

Cím: Jókaiho 34, 945 01 Komárno. Jogi forma: nezisková organizácia poskytujúca všeobecne prospešné služby (közhasznú szolgáltatást nyújtó nonprofit szervezet). IČO: 42052343.

Élő Víz – Živá voda

Cím: Jókaiho 34, 945 01 Komárno (Komárom). Jogi forma: neinvestičný fond (nem beruházási alap). IČO: 36096415.

Koinonia

Cím: Kostolný rad 13, 077 01 Kráľovský Chlmec (Királyhelmece). Jogi forma: neinvestičný fond (nem beruházási alap). IČO: 31256384.

Združenie maďarských rodičov na Slovensku, Základná škola Reformovanej cirkvi s vyučovacím jazykom maďarským, Rožňava – A Rozsnyói Református Egyházi Alapiskola Szülői Munkaközössége

Cím: Kozmonautov 2, 048 01 Rožňava (Rozsnyó). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 35626356 206.

Rodičovské združenie Reformovanej cirkevnej školy v Rimavskej Sobote – A Rimaszombati Református Egyházi Gimnázium Szülői Munkaközössége

Cím: Daxnerova 42, 979 01 Rimavská Sobota (Rimaszombat). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 37949071.

Bodor István

Cím: Hlavné námestie 16, 979 01 Rimavská Sobota (Rimaszombat). Jogi forma: neinvestičný fond (nem beruházási alap). IČO: 37954083.

Zväz reformovanej kresťanskej mládeže v Moldavskej nížine – Bódva-völgyi Református Ifjúsági Szövetség

Cím: Hlavná 47, 045 01 Moldava nad Bodvou (Szeps). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 35556722.

Ženský spolok pri Reformovanej kresťanskej cirkvi v Komárne – Komáromi Református Nőegylet

Cím: Jókaiho 34, 945 01 Komárno (Komárom). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 37862189.

Zväz mladých reformovaných – Fialtal Reformátusok Szövetsége

Cím: Kósu-Schoppera 25, 048 01 Rožňava. Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 31958273.

Kálvin

Cím: Nám. Jána Kalvína 2/A, 929 01 Dunajská Streda (Dunaszerdahely). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 45010340.

Timoteus

Cím: Jókaiho 34, 945 01 Komárno (Komárom). Jogi forma: nezisková organizácia poskytujúca všeobecne prospešné služby (közhasznú szolgáltatást nyújtó nonprofit szervezet). IČO: 37970836.

Béthel

Cím: 049 12 Gemerská Hôrka (Gömörhorka) 249. Jogi forma: nezisková organizácia poskytujúca všeobecne prospešné služby (közhasznú szolgáltatást nyújtó nonprofit szervezet). IČO: 35582782.

Dobry Pastier – Jó Pásztor

Cím: Štermenská 585, 925 23 Jelka (Jóka). Jogi forma: nezisková organizácia poskytujúca všeobecne prospešné služby (közhasznú szolgáltatást nyújtó nonprofit szervezet). IČO: 36084115.

Ecclesia

Cím: Hlavná 67, 946 21 Veľké Kosihy (Nagykeszi). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 42121370.

Združenie maďarských rodičov na Slovensku, Cirkevnej školy s vyučovacím jazykom maďarským, Levice – A Lévai Magyar Tanítási Nyelvű Egyházi Gimnázium Szülői Munkaközössége

Cím: Sv. Michala 38, 934 01 Levice (Léva). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 35626356 240.

Združenie maďarských rodičov na Slovensku pri Reformovanej základnej škole cirkevnej, Dolný Štál – Az Alistáli Református Egyházi Alapiskola Szülői Munkaközössége

Cím: 930 10 Dolný Štál (Alistál) 85. Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 35626356 341.

Cantate Domino

Cím: Pevnostný rad 22, 945 01 Komárno (Komárom). Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 42050278.

Občianske združenie Fénysugár – Fénysugár Polgári Társulás

Cím: Maurerova 11, 040 22 Košice (Kassa). IČO: 35559691.

Paulos

Cím: 049 43 Jablonov nad Turňou (Szádalmás) 110. Jogi forma: nezisková organizácia poskytujúca všeobecne prospešné služby (közhasznú szolgáltatást nyújtó nonprofit szervezet). IČO: 35581875.

Bona causa

Cím: Sv. Michala 38, 934 01 Levice (Léva). Jogi forma: neinvestičný fond (nem beruházási alap). IČO: 36096458.

Simon

Cím: 943 65 Veľké Ludince (Nagyölvéd) 212. Jogi forma: nezisková organizácia poskytujúca všeobecne prospešné služby (közhasznú szolgáltatást nyújtó nonprofit szervezet). IČO: 42052661.

Eben-Háézer

Cím: Hámosiho 190, 049 51 Brzotín (Berzété). Jogi forma: neinvestičný fond (nem beruházási alap). IČO: 31256317.

Reformovaná záchranná misia – Református Mentőmisszió

Cím: 930 14 Mad 104. Jogi forma: občianske združenie (polgári társulás). IČO: 36078158.

Készítette: –akb–

Szádalmás Ökumenikus testvéri együttlét

„Isten szívében megpihenve / Forrjon szívünk egybe hát” – a 395. dicséret elnevelésével vette kezdetét a 2010. január 20-án Szádalmáson megtartott ökumenikus istentisztelet. Római katolikus, evangélikus és református hívek – lelkipásztoraik vezetésével – tettek bizonyosságot arról, hogy Isten előtt egyek: egy Úr, egy keresztység és egy hit egyesíti őket.

Isten igéjét elsőként **Bize Norbert** esperesplébános hirdette, aki rámutatott a testvériségre és naponkénti megélése fontosságára.

Utána orgonajátékával kísérte a katolikus testvérek énekét. Külön öröm volt, hogy **William Solárik** személyében első ízben evangélikus lelkipásztor is szolgált közöttünk. Igemagyarázatában a tanítványságra és Krisztus küldő parancsára fektette a hangsúlyt. Szószéki szolgálata után (szintén a lelkipásztor orgonajátéka mellett) a gyülekezet a 390. dicséretet énekelte.

Gábor Lajos szepsi lelkipásztor igemagyarázata az egyház Urának követésére irányult, ki mint jó Pásztor életét adja a juhokért. Ezután a helybeli énekkar a *Mindig velem, mindig velem...* kezdetű éneket énekelte.

A közös imádságban Isten elé vittük a földrengés sújtotta Haitit, majd elmondtuk az Urunktól tanult imádságot. A nemzeti imádság és a 200. dicséret elnevelésével ért véget a templomi alkalom, amely egy szerény szeretetvendégséggel és beszélgetéssel a parókia gyülekezeti termében folytatódott.

Varga Zoltán

Dunaszerdahely A szó erejéről volt szó

2010. január 24-én a pozsonyi egyházmegyében működő régióifi a dunaszerdahelyi református templomban állomásozott. A fiatalokat a helybeli lelkészek csapata – **Görözdi Zsolt, Végső László és Édes Ákos** – üdvözölte, majd az Urat dicsőítő énekeket énekelve folytattuk együttlétünket.

Miközben a gyülekezet által készített finomságokat fogyasztottuk, a szó hatalmáról, Isten teremtő szaváról (gondviselése által fenntart és igazgat mindeneket), valamint az Isten szavával

szembeni engedelmeségről beszélgettünk Végső László előadása nyomán. „Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal” (Jn 1,14). A fentebb említett témából kifolyólag felemlítődött az emberi szó súlya, amely építeni, de rombolni is tud. „Semmiféle bomlasztó beszéd ne jöjjön ki a szátok, hanem csak akkor szóljatok, ha az jó a szükséges építésre, hogy áldást hozzon azokra, akik hallják” (Ef 4,29).

Az alkalmat közös imával és énekléssel fejeztük be. Hála Istennek a hangulat nagyon jó volt, nehéz volt a búcsúzkodás, de mindenki boldogan távozott.

Füßy Ildikó

szükséges pénzforrást – közölte a megjelentekkel Batta István.

Rigó János, a romamisszió kezdeményezője és a találkozó ötletgazdája beszédében elmondta, miként ismerkedett meg néhai **Uwe-Martin Schmidt** jókai missziós lelkipásztorral, és hogyan kapott indítást arra, hogy roma missziós csoportokat hozzon létre. Az elmúlt években negyvennégy csoportot alapított (nemcsak Szlovákiában, hanem Magyarországon, Erdélyben és Kárpátalján is). Az egyes csoportok képviselői röviden bemutatták eddigi tevékenységüket.

A találkozón igehirdetéssel **Géresi Róbert** püspökhelyettes szolgált, aki örömét fejezte ki, hogy a misszió évében a cigányok között is elindulhat egy szervezett missziós szolgálat. **Molnár Árpád** rozsnói lelkipásztor, a missziói bizottság elnöke két éneket is megtanított a jelenlévőknek.

A találkozó Rigó János zsoltárfelolvasásával és **Orémus Ilona** rimaszécsi lelkipásztor áldásával ért véget.

Iski Ibolya

Rimaszécs

Reménybeli roma pásztorok gyűlése

Rimaszécsen 2010. január 30-án tartották meg a leendő roma laikus pásztorok első találkozóját, melyet Rigó János, a Közös Úton a Roma Kultúrával Polgári Társulás elnöke szervezett egyházunk vezetőségének és missziói bizottságának a támogatásával. Az alkalmon harmincötven vettek részt.

A Rimaszombat környéki roma missziós csoportokon kívül Nagymagyaráról, Udvardról, Ipolyviskról, Bényből, Garampáldról, valamint Zólyomból is képviseltették magukat. A találkozón megjelent **Thomas Herwing** németországi lelkipásztor is, aki a magyarul beszélő romák között már több mint három éve végez missziói szolgálatot Rimaszombat környékén.

A rimaszécsi kultúrházban **Batta István** missziós lelkipásztor vázolta a

cigánymisszió terveit. Elmondta, egyelőre még csak az elképzelés szintjén van az, hogy a református egyház ke-

Néhány résztvevő (a kép jobb szélén Rigó János, a gyűlés kezdeményezője)

retében készítenék fel a laikus roma igehirdetőket a missziói szolgálatra. A zsinati jóváhagyás után kerülne sor az igei képzés elindítására, mégpedig három magyar és egy szlovák központtal. Az oktatással kapcsolatos kiadásokra azonban elő kell teremteni a

Kassa

Megtettük az első lépéseket

A Magyar Református Missziói Szövetség és az Abaúj-Tornai Református Egyházmegye közös szervezésében 2010. január 30-án missziói csendesnapot tartottunk.

Tarr Ferdinánd kistárkányi lelkipásztor a *Lk 14,12–24* alapján hirdette Isten ígését. Kiemelte, hogy az Atya hív minket az ő nagy vacsorájára, a vele való közösségre. Azonban ne elégedjünk meg csupán azzal, hogy mi boldogok lehetünk, hanem hívogassunk másokat is – annak ellenére, hogy látjuk, mennyi kifogásuk van a meghívással szemben, miáltal semmibe veszik azt. Jézusnak azonban fontosak a betegek, a sánták. Menjünk ki mi is az utcákra és hívogassunk, ismertessük meg „a legkisebbekkel” az Isten országát. Jézus azt mondja boldognak, aki e világi viszonzás nélkül teszi a jót.

Ablonczy Zsolt, a Magyar Református Missziói Szövetség elnöke, a kispesti református gyülekezet lelkésze előadásában a misszió bibliai értelméről, valamint a belmisszió vázlatáról szólt a hallgatókhoz. A misszió számunkra Isten legfontosabb kijelentése, Jézustól kapott küldetés. Az előadó felhívta a figyelmet a parókiális könyvtárakban megtalálható és ma is aktualitással bíró, *A belmisszió és cura pastoralis* című kézikönyvre, amelyet 1925-ben adtak ki. Elgondolkodtató tényként elmondta, hogy református népünknek csak tíz százaléka látogatja rendszeresen az istentiszteleteket, és ezen belül

másfél százalék vesz részt a bibliaórákon. A tíz százaléknak el kell indulnia a kilencven százalék felé, hogy bevonja ebbe a Krisztussal való közösségbe: ez az ún. belmisszió. Ebben a szolgálatban nagyon fontos szerepet tölt be a szeretetszolgálat, a nehéz helyzetbe jutottak mentése.

A következő előadásban **Mátyás Sándor**, az MRMSZ alelnöke, nyékládházai

lelkipásztor szólt a gyakorlati missziói munkáról. A missziót Isten végzi, mi csak eszközök lehetünk, de a templomból kell kiindulnia, mégpedig általunk. „*Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését*” (*Róma 8,19*). Ugyanígy az egyház is sóvárogva várja Isten fiainak a megjelenését.

A sok-sok értékes hozzászólást követően a csendesnap résztvevői megpróbálták megkeresni az első közös lépéseket, amelyen el szeretnénk indulni a szolgálatban. Istennek legyen hála az együttlétért és nem utolsósorban köszönet az alkalomnak otthont adó kassai gyülekezetnek.

–VZ–

Dunaszerdahely

ISTEN IDŐS ŐRÁLLÓJA JUBILÁLT

Az ünnep öröme töltötte be szívünket február 14-én a dunaszerdahelyi református templomban: az istentisztelet keretében köszöntöttük **Nagy István** tiszteletbeli gondnokot, aki betöltötte 90. életévét.

Istentől kapott szolgálata, a hívó ember felelősségére mutató segítőkészsége életének szerves részévé vált. Tevékenysége megmutatkozott már a templom építése előtti időben, az építkezés alatt mindig tudta, hol a tennivaló – **Görözdi Miklós** esperessel együtt. Ő egy Ezékiel könyvéből vett ígérel szöveget az ünnepelthez: „*Emberfia! Téged ilyen őrállóvá tettelek Izrael házában*” (*Ez 33,7a*). Majd a jelenlegi lelkész, **Görözdi Zsolt**, a gyülekezet gondnokai és a presbitérium kérték az ünnepelt Istennek tetsző életére az ő további gazdag áldását.

Pista bácsi az ifjúkorában tanultakra emlékeztetett a Bibliából. Szavait hallgat-

A jubiléumot (balról) Görözdi Miklós nyugalmazott esperes (jobbról) köszönti

va a *Zsolt 147,11* jutott az eszünkbe: „*Az istenfélőkben gyönyörködik az Úr, azokban, akik az ő szeretetében bíznak*”. Mindezt Istené a dicsőség!

–csk–

Gúta

Koreai testvéreink

Nem mindennapi eseményben volt részünk 2010. február 2-án a Gútai Református Egyházközségben: **Park Sung Kon**, egyházunkban szolgáló dél-koreai misszionárius kezdeményezésére ellátogatott hozzánk a szöuli Dongán református gyülekezet Amí nevű missziós csoportja.

A tizenkét főből álló csoportot **Simon Ilona** lelkipásztor és **Papáček Ildikó** gondnok fogadták. Először elbeszélgettünk az ottani és itteni református egyház és gyülekezetek életéről, munkájáról és az emberek között végzett tevékenységről. (Véleményem szerint sokat tanulhatnánk tőlük, és itt is szükség lenne egy olyan lelki ébredésre, mint amilyen Dél-Koreában a mindenható Úristen kegyelméből végbement az emberek között...)

Mindezek után átmentünk a helyi gyermekotthonba, ahol a gyerekek nagy csodálattal vették körül a csoport tagjait. A társalgóban az igazgató köszöntötte a vendégeket, akik egy rövid előkészület után bemutatták missziós előadásukat. Angol, koreai

és szlovák nyelvű lelki énekekkel dicsérték az Urat. Pantomimjátékkal pedig eljátszották a magvető példázatát, és egy érdekes tekvendőbemutatóban is részünk lehetett. Az előadás után a gyerekek tolmács segítségével beszélgettek a missziós csoport tagjaival, akik megajándékozták a gyerekeket egy koreai nemzeti édességgel.

Nemsokára eljött a búcsúzás ideje. A gyerekek lelkesen és boldogan kísérték ki a vendégeket, akik egy kis színt és életet vittek a gyermekotthon sívár, szürke falai közé és – bízom benne – reménységet és szeretetet is a gyerekek lelkébe. Az Úristen áldja meg őket erővel, kitartással, hogy tovább végezhesék hitet ébresztő és építő, szívet melengető munkájukat!

S. I.

Presbiteri konferencia. Február 13-án Hanván tartották a gömöri egyházmegye presbiteri konferenciáját. Igehirdetéssel Fazekas László püspök szolgált.

Német segítség. A Németországi Evangélikus Egyház, valamint az általa alapított Diakonisches Werk segélyszervezet, az egyházkerületek által alapított Gustav-Adolf-Werk segélyszervezet, a Martin-Luther-Bund és néhány szabadegyház által 1994-ben életre hívott Hoffnung für Ost-Europa (Reménységet Kelet-Európának) nevű akció anyagiak gyűjtése által nyújt segítséget a kelet-európai országoknak a szociális struktúra és szeretetintézmények kiépítésében. A 17. gyűjtési akció megnyitójára február 19-e és 21-e között az Északnémet Református Egyház szervezésében Nordhornban került sor. A hétvégére kiállítást, zenei programokat, matinéit és pódiumbeszélgetést is szerveztek. Utóbbira Lessya Kharchenko kijevi újságíró, Ortrun Rhein, a nagyszabeni szeretetotthon igazgatónője és Wolfgang Gern, a Nemzetközi Szegénységi Konferencia szóvivője mellett meghívást kapott Fazekas László püspök is, hogy beszámoljon arról, hogyan találkozunk az országunkban a szegénységgel és hogyan lehet rajta segíteni. A vasárnapi istentiszteletet a német rádió egyenesben sugározta, az adásban mint külföldi vendéget egyházunk püspökét is megszólaltatták.

Generális Konvent. Február 24-én és 25-én a vajdasági Bácsfeketehegyen került sor a Generális Konvent Elnökségének újabb ülésére. A tanácskozáson elfo-

Hitmélyítő csendeshét

2010. augusztus 2-a és 8-a között a komáromi és a bösi református gyülekezet szervezésében felnőttek és családosok számára hitmélyítő csendeshét lesz Tahiban.

Pályázat

A Lévai Református Egyházközség presbitériuma a Zsinati Tanács 79/2009-es határozata értelmében és az 1/2000-es számú, a közoktatásról szóló törvény 13. paragrafusában foglaltak alapján új pályázatot ír ki a Lévai Magyar Tanítási Nyelvű Egyházi Gimnázium igazgatói tisztének a betöltésére. A pályázóktól kérjük, csatolják szakmai életrajzukat és az intézmény vezetésére vonatkozó részletes koncepciójukat. A pályázatot ajánlott küldeményként, *Pályázat* felirattal megjelölve legkésőbb **2010. április 9-ig** kell elküldeni az alábbi címre: **Református Lelkészi Hivatal, Mlynská 4., 934 01 Levice.** További információ a **036/63 120 71-es** telefonszámon kérhető.

gadták a Generális Konvent költségvetését, és elhatározták egy kárpát-medencei közös magazin kiadását (először a májusi plenáris ülés után jelenik meg). A Generális Konventen keresztül eljutnak majd a részegyházakba Kálvin kommentárjai is (a sorozat tizennégy kötetre van tervezve, s minden egyházközség jutányos áron juthat majd hozzá az egyes kötetekhez a parókiális könyvtár részére). A Generális Konvent plenáris ülésére május 26-a és 28-a között egyházunk területén, Komáromban kerül sor.

Evangéliumot mindenkinek. Fazekas László püspök március 11-én Sztanó Péterrel, az Evangéliumot Minden Otthonba Alapítvány titkárával tárgyalt. Az alapítvány tizenöt éve működő felekezeti közti szervezet, amely segíti a személyes evangelizációs munkát a gyülekezetekben – különös tekintettel az egyházaktól távol élők körére. A szervezet tulajdonképpen a JPK (Ježiš pre každého) magyarországi változata. Szorosan együtt is működnek, s felajánlották segítségüket az egyházunkban folyó missziói munkához. További lépések egyházunk missziói bizottsága közreműködésével várhatók.

Doktorok Kollégiuma. Március 13-án Hanván tartotta regionális ülését a Magyarországi Református Egyház Doktorok Kollégiuma, amely egyházunk helyzetével és kisebbségi létünkkel is foglalkozott. Felkérésre előadást tartott Géresi Róbert püspökhelyettes, B. Kovács István, a Református Tudományos Gyűjtemények igazgatója és Sebők Attila, a rimaszombati Tompa Mihály Református Gimnázium igazgatója.

Zenei alkalmak

II. Visszhang zenés nap

Az egészségükben akadályozott fiatalok és családtagjaik részére

Időpont: **április 10.** (szombat), 10 óra
Helyszín: Marcelháza, református templom

A komáromi egyházmegye kórustalálkozója

Időpont: **április 11.** (vasárnap), 15 óra
Helyszín: Hetény, református templom

A abaúj-tornai egyházmegye kórustalálkozója

Időpont: **április 25.** (vasárnap), 15 óra
Helyszín: Kassa, református templom

A pozsonyi egyházmegye kórustalálkozója

Időpont: **május 2.** (vasárnap), 15 óra
Helyszín: Nagymegyér, református templom

Magyar Református Presbiteri Szövetség. Március 13-án Budapesten, a Dunamelléki Református Egyházkerület székházában zajlott a Magyar Református Presbiteri Szövetség ez évi közgyűlése. Az igehirdetés szolgálatát egyházunk püspöke, Fazekas László végezte.

Felújítások. A magyarországi (már megszüntetett) Teleki László Alapítvány segítségével a következő templomainkon végeztek az elmúlt években munkálatokat (külső felújítás, épületkutatás, diagnosztikai vizsgálat, tető- és homlokzat-felújítás, állagmegóvás): Abaújszina, Berzété, Bodrogszentés, Csécs, Hontvarsány, Hubó, Kolozsnéma, Rimaszombat, Simonyi, Fel-sővály, Lakszakállas és Nagytoronya.

A Pátria rádió protestáns műsorai:

Április 11-én 8.05-kor a Világosság című egyházi műsor református adásában Sasák Attila kamocsai lelképásztor arról szól igehirdetésében, hogy miként készítette fel Isten Mózeset a küldetése teljesítésére.

Április 18-án 8.05-kor a Világosságban Nátek Sándor érsekújvári lelképásztor a Midján földjére menekült Mózes Egyiptomba való visszatéréséről szól a hallgatókhoz.

Május 2-án 8.05-kor a Világosságban Sasákné Koczás Ilona kamocsai besosztott lelképásztor igehirdetésében a fáraó előtt megjelent Mózes és Áron kérésének elutasításáról szól a hallgatókhoz.

A Világosság másnapi (hétfői) ismétlésének kezdési időpontja: 12.05.

Szerkesztő: Iski Ibolya

KÁLVINISTA SZEMLE

A Szlovákiai Református Keresztény Egyház hivatalos lapja. Kiadja a Zsinati Elnökség (Jókai u. 34, 945 01 Komárno). Megjelenik havonta.

Főszerkesztő: Fazekas László
Szerkesztő: A. Kis Béla

Titkár és lapterjesztő: Kis Lucia
Előfizethető a szerkesztőség címén és a református lelkészi hivatalokban.
Előfizetési díj: egy évre 4,20 euró.

A lapterjesztést a szerkesztőség végzi:
930 10 Dolný Štál (Alistál) 386.

E-mail: akisbela@ba.telecom.sk
Telefon: **031/55 90 141** (egyben fax és üzenetrögzítő is)

A kéziratokat nem őrizzük meg, nem küldjük vissza, rövidítésük és szerkesztésük jogát fenntartjuk.

Nyomdai előkészítés: A. Kis Béla
Nyomja: Reproffset, Dunaszerdahely
ISSN: 1335-7298

Nyilvántartási szám: EV 3628/09